

Bahram FƏRMANZADƏ

Sinəm gördü min sitəmi, min ahı, Qəm yükünü daşımağı neynirəm?

Aydın açib sabahı,
Ölüm Arazın üstə.

ARAZ ADI ÇAY DEYİL

Araz adı çay deyil,
Onun bizə qəsdı nə?
Niyə günahlar yıxır,
Çoxu onun üstünə.

Hər bir çaya tay deyil,
Araz sovqat, pay deyil.
Araz adı çay deyil,
Axır millət qanından.

Sakit dayanıb keçmək,
Olmaz onun yanından,
Sıyrılib qılinc kimi,
Araz çıxar qanından.

Sədd, sərhəd arasından
Sakitleşir, gurlaşır,
Şahə qalxan dalğalar,
Gör necə məğrurlaşır.

Sovuşmağa can atır,
Axır Kürlə birləşir.
Onun sinəsi üstə
Azərbaycan yerləşir!

OĞULLAR YATARSA

Oğullar yatarsa, yurdda qurd ular,
O, gecə yatammaz qərib gecəni.
Bu taydan o taya keçər ordular,
Arazın üstünə sərib gecəni.

DÜNYA GÖZLƏRİN AYDIN

Atlı, atdan düş yeri
Aran yurd örüş yeri.
Dünya, gözlərin aydın,
Təbrizdi görüş yeri.

VARIYMIŞ

(Müəllimim və dostum
Fərman Kərimzadənin ruhuna)

Cəbrayıl onunla birlikdə gedib hər sübh
çağı, qürub vaxtı Xudafərin körpüsünə ba-
xardım. Belə qərara gəldik ki, onun məşhur
"Qızıl ağacdan asılmış beşik" əsərinin adını
dəyişib "Xudafərin körpüsü" qoyaq. Çünki
Xudafərin körpüsündən böyük el, tarixi şəx-
siyyətlər keçmişdir)

Qara bulud yağış olub selləndi,
Çopur daşlar dağ döşündən helləndi.
Çəşmələrin zümrüd gözü lilləndi,
Xan Arazın bulanmağı varıymış.

Çinar töküb həsrətdən yarpağın,
Canıdır su, qanıdır su torpağın.
İki yerə bölünən bu torpağın,
Göz yaşıyla sulanmağı varıymış.

Bu qalanın mamır basıb hörpüsün,
Keçə bilmədim Xudafərin körpüsün,
İtirmişik beldə kəmər hörpüsün,
Baba yurdun talanmağı varıymış.

Həsretimin Araz olan qolunun,
Ləkəlyən Bakı, Təbriz yolunun
Ortalıqda bitən tikan kolunun,
Boynumuza dolanmağı varıymış.

ÖPƏRSƏN

"Şuşa, Qarabağ üçün burnumun ucu göy-
nəyir"- deyən dostum Ənvər Əhmədin əziz
xatirəsinə

Həyat mənə işgəncədir, zülümdü,
Bir kimsəm yox, gözələyim ölümdü.
Sənə qalan bircə ovuc külümdü.
Azad olan torpağıma səpərsən.

Xətainin qılıncını al görüm,
Gir döyüşə, sağa, sola çal, görüm.
Düşməni pərə-pərə sal, görüm,
Qolda qüvvət, ürəyimdə təpərsən.

Pərvazlanıb qartal göydə süzəndə,
Güzgünlənib sona göldə üzəndə,
Şamxoruzu fərəsini gəzəndə,
Göndər mənə, qaranquşdan xəbər sən.

Bu dünyanın üzü sevinc, kədərdir,
Demə, qardaş, nə əkmişdim, nə dərdim.
Bu dünyada nə var gəldi-gedərdi,
Başım üstə qılinc, qalxan, sipərsən.

Bir palıdam, şimşək vurdu laxladım,
Öz kökümü, budağımı saxladım.
Ənvər Əhməd, yaxşı, pisi yoxladım,
Qarabağın torpağını öpərsən.

NEYNİRƏM

Tək bir oğlum Fərmanın ruhuna

Yarılmadı həsrətimin cinahı,
Yıxın, qardaş, üstümə hər günahı.
Sinəm gördü min sitəmi, min ahı,
Qəm yükünü daşımağı neynirəm?

Turac uçur, qırqovullar kırımır,
Bu məfillər, bu dirəklər çürümür.
Sinəm yanır, hicran dağı ərimir,
Belə sitəm, belə dağı neynirəm.

Şam düzəldin gözlərimin yağından,
Heydər baba, gül dərmədim bağından.
Üzmədim mən şamamanı tağından,
Mən saralıb-solmuş tağı neynirəm.

Şərbətini Savalanda içməsəm,
Toy paltarın əllərimlə biçməsəm,
Oğlum üçün Təbrizli qız seçmişəm,
Mən bu toyu, bu növrəği neynirəm.

VƏTƏN BİRLƏŞİR

Bu taydan o taya
Həsretlə baxan
Mənim gözlərimdə
Vətən yerləşir.

O taydan, bu taya
Çör-çöp daşıyan
Bir quş dimdiyində
Vətən birləşir.

EŞQ MƏBƏDİ

"Pəncərədən daş gəlir
Ay bəri bax, bəri bax".
Pəncərənin bağlıdı,
Amma tülü görünür.
Ağ tülünün üstündə
Qızıl gülü görünür.

Pəncərənin bağlıdı,
Qapınızı döyən yox.
Pəncərədən daş gəlir,
"Ay bəri bax"-deyən yox.

Pəncərənin açıqdı,
Səhər durub o başdan
Eşq məbədi tikmişən,
Mənə atdığı daşdan.

NÖQTƏ QOYA BİLMƏDİM

Yaşamaq gözəl şeydi,
Yaşadım, duya bilmədim.
Bu dünya bir qədəh meydı,
İçdim, doya bilmədim.

Baxdım göy üzünə,
Gecəsinə, gündüzünə,
Baxdım ayri, düzünə,
Abır, həya bilmədim.

Ölçüm, biçimi yazdım,
Köçən köçümü yazdım.
Yazdım, içimi yazdım,
Nöqtə qoya bilmədim.

KEÇİR KƏNDİMİZDƏN TƏBRİZ QATARI

*Elə bilirdim kəndimizdən keçən
bütün qatarlar Təbrizə gedir*

Kimin dərdi var bizim tək görən,
Bizim kədərimiz, qəhrimiz var.
Bağı-bağatıyla yuxuma girən,
Təbriz tək bir qərib şəhərimiz var.

Elə bil ömrümün dünəni yoxdur,
Gün keçir, il keçir eh, ömür yarı.
Vaqonlar boş gedir, minəni yoxdur.
Keçir kəndimizdən Təbriz qatarı.

Təbrizə qatarda gedən var, susun,
Vaqonu bələdçi yoxlaya bilmir.
Vaqon bələdçisi vətən arzusun
Daşıyan qatarı saxlaya bilmir.

Getdiy yollardan duman, çən keçir,
O taydan boylanır neçə dağ-dərə.
Keçir, kəndimizin içindən keçir,
Nəfəs dərə-dərə, fit verə-verə.

Dünyanı dolanır dəmir yolları,
Uzatsaq Təbrizə çatar qolumuz.
Görəsən bağlıdır, bağlıdır, niyə,
Bakıdan Təbrizə gedən yolumuz.

Gedənlər boylanır pəncərələrdən,
Gedənlər gecəni, gündüzü yatmır.
İlahi, bilmir, bəs niyə, nədən,
Bu qatar sonuncu mənzilə çatmır.

